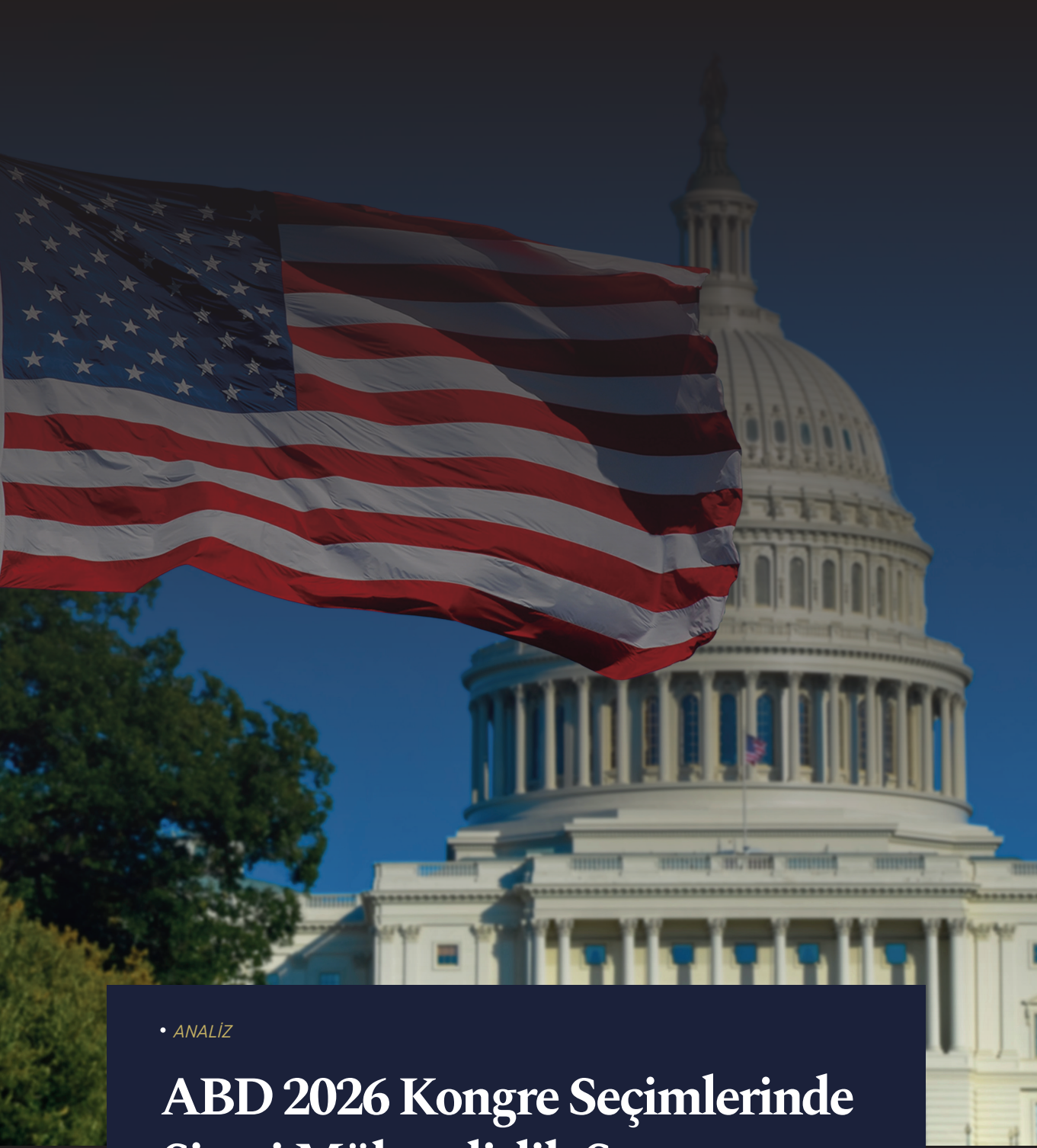

• ANALİZ

ABD 2026 Kongre Seçimlerinde Siyasi Mühendislik Savaşı

Bedirhan Kır

ABD 2026 KONGRE SEÇİMLERİNDE SİYASİ MÜHENDİSLİK SAVAŞI

BEDİRHAN KIR

COPYRIGHT © 2026

Bu yayının tüm hakları Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları (SETA) Vakfı'na aittir. SETA'nın izni olmaksızın yayının tümünün veya bir kısmının elektronik veya mekanik (fotokopi, kayıt ve bilgi depolama vd.) yollarla basımı, yayımı, çoğaltılması veya dağıtımı yapılamaz. Kaynak göstermek suretiyle alıntı yapılabilir.

Bu yayındaki fikirler tamamen yazarına aittir ve SETA Vakfı'nın yayın politikasını yansıtmayabilir.

ISBN: 978-625-5703-85-9

Editörya: Ebrar Üzümcü, Berrin Afacan, Mustafa Said İşeri
Mizanpaj: Said Demirtaş

SETA | SİYASET, EKONOMİ VE TOPLUM ARAŞTIRMALARI VAKFI

Nenehatun Cd. No: 66 GOP Çankaya 06700 Ankara TÜRKİYE
Tel: +90 312 551 21 00 | Faks: +90 312 551 21 90
www.setav.org | info@setav.org | @setavakfi

SETA | İstanbul

Defterdar Mh. Savaklar Cd. Ayvansaray Kavşağı No: 41-43
Eyüpsultan 34050 İstanbul TÜRKİYE
Tel: +90 212 395 11 00 | Faks: +90 212 395 11 11

SETA | Washington D.C.

1025 Connecticut Avenue, N.W., Suite 410
Washington D.C., 20036 USA
Tel: 202 223 98 85 | Faks: 202 223 60 99
www.setadc.org | info@setadc.org | @setadc

SETA | Berlin

Kronenstrasse 1, 10117 Berlin GERMANY
berlin@setav.org

SETA | Brüksel

Avenue des Arts 6, 1000 Bruxelles BELGIUM
Tel: +32 2 313 39 41

İÇİNDEKİLER

ÖZET | 7

GİRİŞ | 8

SEMENDERDEN YÜKSEK MAHKEMEYE SİYASİ MÜHENDİSLİĞİN HİKAYESİ | 9

TEXAS'TAN CALIFORNIA'YA HARİTA SAVAŞI | 11

YENİ HARİTALAR SANDIĞA NASIL YANSIYACAK? | 14

SİYASİ MÜHENDİSLİĞİN FATURASI | 16

SONUÇ | 17

Bu analiz 2026 Kongre seçimlerine doğru Amerikan siyasetinin merkezine yerleşen seçim bölgelerinin yeniden belirlenmesi tartışmasını tarihsel arka planı, eyaletlere göre güncel gelişmeler, mahkeme süreçleri, azınlık temsili üzerindeki etkisi ve seçim aritmetiğine yansımalarıyla birlikte değerlendirmektedir.

ÖZET

2026 Kongre seçimlerine giden süreçte Amerikan siyasetinin merkezine, Temsilciler Meclisi sandalyelerinin eyaletler içinde nasıl dağıtılacağını belirleyen seçim haritaları yerleşti. ABD Başkanı Donald Trump'ın 2025 yazında Texas'a yaptığı çağrıyla başlayan seçim bölgelerinin yeniden belirlenmesi dalgası kısa sürede Florida, Ohio, Kuzey Carolina ve Güney eyaletlerine yayılırken Demokratlar ise buna California ve Virginia'da karşı hamlelerle yanıt verdi. Yüksek Mahkemenin 2019 tarihli Rucho kararıyla siyasi amaçlı harita çizimini yargısal denetim dışına çıkarması ve Nisan 2026'daki Callais kararıyla azınlık temsilini koruyan son güvenceyi de zayıflatması eyaletlere geniş bir hareket alanı açtı. Gelişen veri teknolojisi de bu alanı Amerikan tarihinde görülmemiş hassasiyette bir siyasi mühendislik aracına dönüştürdü.

Kağıt üzerinde yeni haritalar Cumhuriyetçilere 9 ile 10 sandalyeye varan bir avantaj vadediyor. Ancak Başkan Trump'ın gerileyen onay oranları, artan enflasyon ve ara seçimlerin iktidar karşıtı doğası bu avantajı 5 ile 7 sandalyeye kadar geriletıyor. Son kamuoyu araştırmaları ise Cumhuriyetçilerin yapısal bir üstünlük kurmaya çalıştığı bu seçimde Temsilciler Meclisi kontrolünün Kongre seçimlerinin ardından Demokratlara geçmesini muhtemel görüyor.

Bu analiz harita savaşının tarihsel ve hukuki zeminini, eyalet seyrini ve seçim aritmetiğine yansımalarını ele alırken sürecin kalıcı etkilerine odaklanmaktadır. Rekabetçi bölgelerin yok olması, seçmen katılımının aşınması ve kutuplaşmanın derinleşmesi 3 Kasım'da gerçekleştirilecek seçim sonuçlarından bağımsız olarak Amerikan siyasetini uzun süre şekillendirebilir.

GİRİŞ

2026 Kongre seçimlerine giden sürecin belirleyici dinamiklerinden biri her iki partiyi de içine çeken seçim haritası savaşı oldu. Temsilciler Meclisi çoğunluğunun az farkla Cumhuriyetçilerin elinde olduğu mevcut tabloda seçim bölgelerinin belirlenmesi tartışması siyasetin merkezine yerleşti. 2025'te Başkan Trump'ın çağrısıyla Texas üzerinden başlatılan süreç kısa sürede ulusal çaplı seçim bölgelerinin yeniden belirleme mücadelesine dönüştü. Cumhuriyetçiler Florida, Missouri, Kuzey Carolina, Ohio ve daha pek çok eyalette seçim haritalarını yeniden çizerken Demokratlar ise California ve Virginia'da karşı hamlelerle buna yanıt verdi. Yüksek Mahkemeye intikal eden davalarda çoğunlukla Cumhuriyetçiler lehine kararların çıkmasıyla seçime etki eden unsurlar ciddi biçimde değişti. Yeni seçim bölgeleri kağıt üzerinde Cumhuriyetçilere 9-10 sandalyeye varan bir avantaj vad ediyor. Eylül 2026 itibarıyla tahmin modelleri, Demokratlar lehine seyreden ulusal seçim ortamının bu kazanımın büyük bölümünü eritebileceğine ve Cumhuriyetçilerin bu uygulamayla 5-7 sandalye avantajı elde edebileceğine işaret ediyor.

Ancak sürecin önemi sayısal kazanımların ötesine geçiyor. Amerikan siyasi tarihi boyunca sınırlı uygulamalarda kalan ve her on yılda bir nüfus sayımına bağlı yürütülen seçim bölgelerini yeniden belirleme pratiği teamülün dışına çıka-

rak ara seçim döneminde de uygulanmaya başladı. Bu istisnai uygulamanın kısa sürede her iki parti tarafından da benimsenmesi sürecin etkisini daha da artırdı. Gelişen veri kapasitesi ve yapay zeka desteğinin son derece hassas siyasi harita mühendisliğini mümkün kılması, Yüksek Mahkemenin ise bu uygulamalara birçok noktada zemin hazırlaması Amerikan seçim sisteminin yapısal bir dönüşüm yaşadığına işaret ediyor.

Genel tabloya bakıldığında seçmenin temsilcilerini seçtiği bir sistem giderek siyasetçilerin seçmenini seçtiği bir yapıya dönüşüyor. Bu dönüşüm kısa vadede partilere farklı siyasi kazanımlar sağlarken uzun vadede seçmen güvenini, oy verme motivasyonunu ve demokratik meşruiyeti aşındırma potansiyeli taşıyor. Bu uygulamalar uzun vadede Amerikan siyasetinde kutuplaşmayı derinleştirebilir ve ideolojik olarak daha sert konumlanan popülist figürlerin öne çıkmasına zemin hazırlayabilir.

Bu analiz 2026 ara seçimlerine doğru Amerikan siyasetinin merkezine yerleşen seçim bölgelerinin yeniden belirlenmesi tartışmasını tarihsel arka planı, eyaletlere göre güncel gelişmeler, mahkeme süreçleri, azınlık temsili üzerindeki etkisi ve seçim aritmetiğine yansımalarıyla birlikte değerlendirmektedir.

2026 Kongre seçimlerine giden sürecin belirleyici dinamiklerinden biri her iki partiyi de içine çeken seçim haritası savaşı oldu.

SEMENDERDEN YÜKSEK MAHKEMEYE SİYASİ MÜHENDİSLİĞİN HİKAYESİ

Seçim bölgelerinin yeniden belirlenmesi tartışmasını anlamak adına önce mevcut yapıyı ve kavramsal çerçeveyi netleştirmek gerekmektedir. ABD Anayasası her on yılda bir federal bir kurum olan Nüfus Sayım Bürosu tarafından yapılan sayımın ardından (1929 tarihli bir yasayla sayısı 435'te sabitlenen) Temsilciler Meclisi sandalyelerinin eyaletler arasında nüfusa orantılı olarak yeniden dağıtılmasını öngörmektedir.¹ Bu dağılım nüfus verilerine dayalı matematiksel bir formülle belirlenmekte ve eyaletlerin bu konuda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Buna karşılık sandalyelerin eyalet sınırları içinde coğrafi olarak nasıl dağıtılacağı ise büyük ölçüde eyaletlerin yetkisine bırakılmaktadır. Eyaletlere bırakılan bu yetkinin siyasi çoğunluğu elinde bulunduran partiler tarafından daha fazla temsilci çıkarmak için kullanılması ise bugünkü tartışmaların temelini oluşturmaktadır.

Seçim bölgelerinin belirlenmesi sürecinde eyaletler arasında önemli farklılıklar bulunmaktadır. Çoğu eyalette bu yetki doğrudan eyalet meclisine ait olduğu için siyasi çoğunluğu elinde bulunduran parti haritayı kendi lehine düzenleyebilmektedir. Texas, Florida ve Kuzey Carolina bu modelin en bilinen örnekleri

¹ "About Congressional Apportionment", ABD Nüfus Sayım Bürosu, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.census.gov/topics/public-sector/congressional-apportionment/about.html>.

Veri yetersizliği
nedeniyle uzun yıllar
ilkel yöntemlerle
yürütülen siyasi
amaçlı seçim haritası
çizimi, son on
beş yılda seçmen
davranışlarından
demografik
göstergelere uzanan
çok sayıda değişkeni
analiz edebilen yazılım
teknolojilerinin
gelişmesiyle köklü bir
dönüşüm geçirdi.

arasında yer almaktadır.² Buna karşılık Arizona, California, Colorado, Michigan ve Washington gibi yaklaşık on eyalet bu yetkiyi eyalette yaşayan vatandaşlardan oluşan bağımsız komisyonlara devretmiş durumdadır.³ Bu komisyonlarda üyelerin siyasetçi veya kamu görevlisi olması engellenirken bazı eyaletlerde üye seçimi lobi gruplarında çalışmamış kişiler arasından kura yöntemiyle yapılmaktadır. Ohio gibi birkaç eyalette ise farklı bir model uygulanmakta; harita önce eyalet meclisine sunulmakta, yeterli destek sağlanamazsa vali, eyalet yetkilileri ve meclis

liderlerinden oluşan siyasi bir komisyon devreye girmektedir.⁴

Siyasi amaçla seçim bölgesi çizimini tanımlamak için kullanılan *gerrymandering* terimi 1812 tarihine uzanmaktadır. O yıllarda Massachusetts Valisi Elbridge Gerry, partisi lehine düzenlenmiş bir seçim haritasını imzalıyor; haritadaki bir bölgenin semender biçimini andırması dönemin karikatüristlerinin dikkatini çekiyor ve valinin soy ismi ile bu hayvanın isminin birleştirilmesiyle *Gerry-mander* terimi tarihe geçiyor.⁵

Teknik olarak siyasi amaçlarla harita çizimi iki temel strateji üzerinden işlemektedir. Yoğunlaştırma stratejisinde belirli bir partiye ait seçmen az sayıda bölgede bir arada toplanarak diğer bölgelerdeki etkileri azaltılıyor. Dağıtma stratejisinde ise aynı seçmen grubu birden fazla bölgeye bölünerek herhangi bir yerde çoğunluk oluşturması engelleniyor. Bu iki yöntemin birlikte uygulanması oy oranı ile sandalye sayısı arasındaki dengeyi sistematik biçimde bozabiliyor ve bir partinin daha az oyla çok daha fazla sandalye kazanmasına olanak sağlıyor.⁶

Uzun yıllar boyunca siyasi amaçlarla harita çizimi ilkel yöntemlerle uygulanabiliyordu. Veri yetersizliği harita mühendisliği uygulamalarını sınırlıyordu. Son on beş yılda iki gelişme bu tabloyu köklü biçimde değiştirdi. Seçmen kayıtları, geçmiş oy verme davranışları, sosyoekonomik göstergeler ve demografik veriler gibi pek çok değişkeni bir arada analiz eden yazılım teknolojilerinin gelişmesi bu uygulamaların önünü açan ilk etken oldu. Mahkemelerin siyasi amaçlı harita çizimine müdahale etmekten kaçınan bir içtihat çizgisi benimsemesi ise bir diğer belirleyici etken oldu. Bu iki dinamiğin kesişimi Amerikan tarihinde benzeri görülmemiş ölçüde hassas ve etkili bir siyasi harita çizimi dönemini ortaya çıkardı.

2 “Redistricting Process”, Texas Legislative Council, erişim 8 Ekim 2026, <https://redistricting.capitol.texas.gov>.

3 “What is the Commission?”, California Citizens Redistricting Commission, erişim 8 Ekim 2026, <https://wedrawthelines.ca.gov/about-us>.

4 “Article XI: General Assembly Redistricting”, Ohio Constitution, erişim 8 Ekim 2026, <https://codes.ohio.gov/ohio-constitution/article-11>.

5 “The Birth of the Gerrymander”, Massachusetts Historical Society, Eylül 2008, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.masshist.org/object-of-the-month/objects/the-birth-of-the-gerrymander-2008-09-01>.

6 Michael Li, “Gerrymandering Explained”, Brennan Center for Justice, 14 Mayıs 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.brennancenter.org/our-work/research-reports/gerrymandering-explained>.

Bu dönüşümde belirleyici mahkeme kararı ise 2019 tarihli *Rucho v. Common Cause* Davası olarak görülmektedir.⁷ Yüksek Mahkeme oy çokluğuyla siyasi amaç güden seçim bölgesi düzenlemelerinin federal mahkemelerde dava konusu yapılamayacağına hükmetti. Baş Hakim John Roberts'ın kaleme aldığı çoğunluk görüşüne göre federal mahkemelerin iki büyük parti arasında siyasi gücü yeniden dağıtma yetkisine sahip olmadığı ifade edildi. Bu karar siyasi amaçlarla harita çiziminin önündeki en önemli anayasal engeli kaldırdı. Buna karşılık 1965 tarihli Oy Hakkı Yasası'nın 2. maddesi azınlık seçmenlerin oy gücünü zayıflatan haritaları yasaklamaya devam ediyordu.⁸ *Rucho* kararının meydana getirdiği boşluğu bir ölçüde dolduran bu hüküm uzun bir süre boyunca siyahi ve Latino seçmenlerin Kongrede temsil imkanı bulduğu bölgelerin korunmasında temel yasal araç olarak işlev gördü.⁹

Geçtiğimiz aylarda görülen *Louisiana v. Callais* Davası Louisiana eyaletinin siyahi seçmenin oy gücünü artırmak amacıyla azınlık odaklı ikinci seçim bölgesi oluşturmasıyla başladı. Eyalet bu bölgeyi 2022 haritasının 2. maddeyi ihlal ettiğine hükmeden bir federal mahkeme kararının ardından oluşturmuştu. Ancak siyahi olmayan bir seçmen grubu yeni düzenlemenin ırka dayalı harita çizimi olduğunu öne sürerek dava açtı. Mahkeme davacıları haklı buldu ve Louisiana kararı Yüksek Mahkemeye taşıdı. Yüksek Mahkeme 29 Nisan 2026'da oy çokluğuyla kararı onaylayarak Louisiana'nın oluşturduğu seçim bölgesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna hükmetti.¹⁰ Kararın kritik boyutu ise 2019'daki *Rucho* kararıyla birlikte okunduğunda ortaya çıkıyor. *Rucho* kararı siyasi amaçlı harita çizimini yargısal denetimin dışına çıkarmıştı. *Callais* kararı ise ırk temelli korumaların son güvencesini de zayıflattı. Bu iki kararın bileşimi ise eyaletlere çok geniş bir hareket alanı tanımış oldu.¹¹

TEXAS'TAN CALIFORNIA'YA HARİTA SAVAŞI

Mevcut harita savaşının fitilini ateşleyen gelişme Başkan Trump'ın 2025 yazında Cumhuriyetçi eyalet meclislerine gönderdiği açık çağrı oldu. Texas'tan başlayarak seçim bölgelerini yeniden çizmelerini isteyen Trump bu talebini açık bir şekilde dile getirdi. 2020 nüfus sayımına dayanılarak zaten çizilmiş haritalar üzerinde

7 “*Rucho v. Common Cause*”, ABD Yüksek Mahkemesi, No. 18-422, 27 Haziran 2019, erişim 8 Ekim 2026, https://www.supremecourt.gov/opinions/18pdf/18-422_9ol1.pdf.

8 “*Voting Rights Act (1965)*”, ABD Ulusal Arşivleri, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.archives.gov/milestone-documents/voting-rights-act>.

9 Theodore R. Johnson, “What the Supreme Court Wants to Pretend About Democracy”, *The Washington Post*, 6 Mayıs 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.washingtonpost.com/opinions/2026/05/06/supreme-court-is-treating-democracy-like-market>.

10 “*Louisiana v. Callais*”, ABD Yüksek Mahkemesi, No. 24-109, 29 Nisan 2026, erişim 8 Ekim 2026, https://www.supremecourt.gov/opinions/25pdf/24-109_21o3.pdf.

11 Issa Kohler-Hausmann ve Kevin Z. Yang, “How *Callais* Broke the Voting Rights Act and Weaponized the Equal Protection Clause: Part 1”, *SCOTUSblog*, 26 Mayıs 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.scotusblog.com/2026/05/how-callais-broke-the-voting-rights-act-and-weaponized-the-equal-protection-clause-part-1>.

yeniden bir süreç başlatılması ABD siyasi tarihinde nadir uygulanan bir pratiğin normalleşmesine zemin hazırladı. Texas'ın hamlesi California'yı harekete geçirdi, California'nın cevabı ise hem Demokratların hem de Cumhuriyetçilerin kontrolündeki birçok eyalette benzer tartışmaları alevlendirdi.¹²

2026 seçimlerine giden harita savaşının başlangıç noktası Texas oldu. Cumhuriyetçilerin 38 sandalyeden 25'ini zaten elinde tuttuğu eyalette Trump'ın doğrudan talebiyle eyalet meclisi yeni bir harita üzerinde çalışmaya başladı.¹³ Plan özellikle Houston, Dallas ve San Antonio çevresi ile Texas'ın güneyindeki Latino

Mevcut harita savaşının fitilini ateşleyen gelişme Başkan Trump'ın 2025 yazında Cumhuriyetçi eyalet meclislerine gönderdiği açık çağrı oldu.

ağırlıklı bölgelerde Demokrat seçmeni farklı bölgelere dağıtmayı ve Cumhuriyetçilere en az 5 ek sandalye kazandırmayı hedefliyordu. Ancak süreç beklenmedik bir siyasi krize dönüştü. Demokrat vekiller oylama için yeter sayının oluşmasını engellemek amacıyla eyaleti terk etti. Oylamada yeterli çoğunluk oluşmasını engellemek amacıyla 50'den fazla Demokrat vekil oturum günü Texas sınırları dışına çıktı. Bunun üzerine Cumhuriyetçi Vali Greg Abbott ve Başsavcı Ken Paxton eyaleti terk eden vekiller hakkında zorla getirme kararları ve görevden alma davaları başlattı.

Demokratların mücadelesine rağmen yeni harita Ağustos 2025'te Cumhuriyetçi çoğunluk tarafından onaylandı. Ancak süreç mahkemede devam etti. Kasım 2025'te bölge federal mahkemesi haritanın ırk temelli çizildiğine hükmederek uygulanmasını engelledi. Yüksek Mahkeme ise Aralık 2025'te bu kararı askıya alarak haritanın 2026 seçimlerinde kullanılmasına izin verdi. Bu karar Callais'ten aylar önce Yüksek Mahkemenin eyaletlerin harita düzenlemelerine müdahale etmekten kaçınacağını ilk güçlü sinyali oldu. Yeni haritayla Cumhuriyetçilerin eyalet genelinde 5 ek sandalye kazanması bekleniyor.

Texas'taki gelişmelere karşılık Demokratların en büyük yanıtı California'dan geldi.¹⁴ Vali Gavin Newsom liderliğindeki Demokratlar harita çizim yetkisini 2010'da referandumla bağımsız komisyona devretmiş olan eyalette bu düzeni geçici olarak askıya almak için Kasım 2025'te halk oylamasına gitti. Referandum seçmen tarafından yüzde 64'e karşı yüzde 36 gibi belirgin bir farkla onaylandı. ABD Yüksek Mahkemesi de Şubat 2026'da haritaya yönelik itirazı reddetti. Yeni harita eyaletteki Cumhuriyetçi sandalyelerin önemli bir kısmını Demokratlar lehine çevirmeyi hedefliyor. Düzenleme 2030'a kadar üç seçim sürecinde geçerli olacak, ardından harita çizim yetkisi yeniden bağımsız komis-

¹² "Seçim Bölgeleri Üzerinden İktidar Yarışı", SETA DC, 24 Nisan 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://setadc.org/secim-bolgeleri-uzerinden-iktidar-yarisi>.

¹³ "Texas'da Seçim Bölgesi Düzenlemesi Kaosu", SETA DC, 8 Ağustos 2025, erişim 8 Ekim 2026, <https://setadc.org/texasda-secim-bolgesi-duzenlemesi-kaosu>.

¹⁴ "California'dan Texas'a Karşı Seçim Hamlesi", SETA DC, 23 Ağustos 2025, erişim 8 Ekim 2026, <https://setadc.org/california-texas>.

yonu devredilecek. Demokratlar bu hamleyi Texas'taki adımlara karşı zorunlu bir denge stratejisi olarak savundu. Ancak tüm kesimlerden destek gelmedi. Komisyonun eski üyelerinden bazıları da plana açıkça karşı çıktı. Eyaletin Cumhuriyetçi eski valisi Arnold Schwarzenegger gibi isimler de plana karşı açık bir kampanya yürüttü.

Florida, Callais kararının ardından harekete geçen ilk eyaletlerden biri oldu. Vali Ron DeSantis'in desteklediği yeni harita 28 sandalyeye sahip Florida'da Cumhuriyetçilere 4 ek bölge kazandırma hedefiyle hazırlandı ve Mayıs 2026'da yasalaştı. Yeni düzenleme Demokrat seçmeni Orlando ve Tampa gibi kentlerde daha az sayıda bölgede toplarken Cumhuriyetçi eğilimli alanları genişletmeyi amaçlıyor. Plan aynı gün mahkemeye taşınırken Demokratlar uygulamanın Florida Anayasası'nın siyasi amaçla harita çizimini yasaklayan hükmünü ihlal ettiğini öne sürdü. Florida Yüksek Mahkemesi ise Cumhuriyetçilerin yeni düzenlemesine yapılan itirazları reddederek yeni seçim haritasının 2026 Kongre seçimlerinde kullanılmasına izin verdi.¹⁵

Texas ve Florida'nın dışında Cumhuriyetçilerin harita değişikliğine gittiği birkaç eyalet daha dikkat çekmektedir. Missouri'de yeni harita, eyaletteki iki Demokrat sandalyeden biri olan Kansas City merkezli 5. bölgeyi Cumhuriyetçilere kazandırmayı amaçlıyordu. Ancak harita aleyhine başlatılan referandum süreci sonucunda Missouri Yüksek Mahkemesi Eylül 2026'da 2025 haritasının yürürlüğe girmeyeceğine hükmetti ve ABD Yüksek Mahkemesi de 2026 seçiminin 2022 haritasıyla yapılması gerektiğine karar verdi. Kuzey Carolina'da yeni harita, eyaletin belirli bölgelerini Cumhuriyetçilere kazandıracak biçimde düzenlendi. Ohio'da ise eyaletteki 15 sandalyenin 10'unu zaten kontrol eden Cumhuriyetçiler yeni düzenledikleri haritayla Demokratların elinde olan 2 sandalyeyi rekabetçi bir konuma düşürerek kazanmayı amaçlıyor.¹⁶

Seçim bölgelerinin yeniden belirlenmesi sürecinin belki de en dramatik hikayesi Virginia'da yaşandı. Nisan 2026'da yapılan halk oylamasında Demokratların hazırladığı yeni seçim haritası küçük bir farkla kabul edildi. Referandum yoğun bir kampanya savaşına sahne oldu ve toplam harcama 80 milyon doları aştı. Ancak Demokratların zaferi kısa sürdü. Virginia Yüksek Mahkemesi oy çokluğuyla referandumu iptal etti.¹⁷ Mahkeme Demokratların referandum sürecini başlatırken Virginia Anayasası'nın öngördüğü prosedürel gereklilikleri ihlal ettiğine hükmetti. ABD Yüksek Mahkemesi de Demokratların temyiz başvurusunu red-

15 "Florida Supreme Court Rejects Challenge to New GOP-Drawn Congressional Maps", NBC News, 11 Haziran 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.nbcnews.com/politics/2026-election/florida-supreme-court-rejects-challenge-new-gop-drawn-congressional-ma-rcna349602>.

16 "2025-2026 Mid-Decade Redistricting Map", Cook Political Report, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.cookpolitical.com/redistricting/2025-26-mid-decade-map>.

17 Josh Gerstein ve Andrew Howard, "Supreme Court Rejects Bid to Revive Democrats' Virginia Redistricting Plan", *Politico*, 15 Mayıs 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.politico.com/news/2026/05/15/supreme-court-democrats-virginia-redistricting-00925046>.

dederek süreci nihai olarak kapattı.¹⁸ California'nın hamlesi diğer Demokrat eyaletlerde de benzer tartışmaları başlattı. Illinois ve New York'ta eyalet yönetimleri harita değişikliğini gündeme getirir de anayasal engeller ve zamanlama nedeniyle 2026 için somut bir adım atılmadı.

Callais kararının ardından Güney eyaletlerinde de yeni bir harita düzenleme dalgası başladı. Tennessee'de yeni düzenlemeyle Cumhuriyetçilerin Demokratların elinde olan tek sandalyeyi de ele geçirmesi amaçlandı ve yeni harita 2026 seçimlerinde uygulanacak. Louisiana'da ise vali, ön seçim süreci devam ederken seçim bölgelerini değiştirme yoluna gitti. Yeni harita siyahi seçmen ağırlıklı bölgeyi dağıtıyor ve bu sandalyenin Cumhuriyetçilere geçmesi neredeyse kesin görülüyor. Alabama'da ise federal mahkemeler daha önce eyaletin haritasını ırksal ayrımcılık oluşturduğu gerekçesiyle engellemiş ve ikinci bir siyahi çoğunluklu bölge oluşturulmasını zorunlu tutmuştu. Callais kararının ardından eyalet meclisinin 2023'te çizdiği harita yeniden gündeme geldi. Federal mahkeme bu haritayı bir kez daha engellese de Yüksek Mahkeme 2 Haziran 2026'da 6'ya karşı 3 oyla tedbiri kaldırarak haritanın 2026'da kullanılmasına izin verdi. Güney Carolina'da ise süreç farklı bir noktada tıkanı. Trump'ın baskısına rağmen Cumhuriyetçi çoğunluklu eyalet senatosu yeni harita planını reddetti ve uzun yıllardır korunan tek Demokrat sandalye Trump'a karşı gelen Cumhuriyetçiler sayesinde korunmuş oldu. Benzer bir direnç daha önce Indiana'da görülmüştü. Aralık 2025'te eyalet senatosunda 21 Cumhuriyetçi, Demokratlarla birlikte Trump'ın desteklediği planı reddetti. Kongre ön seçimlerinde de aday olan bu isimlerin çok büyük bir kısmı ise koltuğunu kaybetti.¹⁹ Öte yandan Utah'ta mahkeme kararıyla değişen harita, güvenli bir Demokrat bölge oluşturarak Demokratlara 1 sandalye kazandırdı.

YENİ HARİTALAR SANDIĞA NASIL YANSIYACAK?

Eyalet bazındaki hedefler toplandığında yeni haritalar kağıt üzerinde Cumhuriyetçilere 9 ile 10 sandalyelik net bir avantaj vadediyor. Cumhuriyetçilerin hedeflediği sandalye kazanımları arasında Texas 5, Florida 4, Ohio 2, Kuzey Carolina 1, Tennessee 1, Louisiana 1 ve Alabama 1 sandalyeyle öne çıkıyor. Missouri haritası ise referandum süreci nedeniyle 2026'da uygulanmayacak. Bu toplamın karşısında Demokratlara California 5 ve Utah 1 ek bölge sağlıyor. Güney Carolina ve Indiana'da ise planlar eyalet senatolarında reddedildi. Tüm değişiklikler bir arada değerlendirildiğinde yeni düzenlemeler Cumhuriyetçiler için çok daha

¹⁸ Tim Balk, "4 Takeaways from the Virginia Supreme Court Gerrymandering Decision", *The New York Times*, 8 Mayıs 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.nytimes.com/2026/05/08/us/politics/virginia-redistricting-gerrymandering-takeaways.html>.

¹⁹ Eric Bradner, "Indiana Senate Republicans Reject Trump's Redistricting Push", CNN, 11 Aralık 2025, erişim 8 Ekim 2026, <https://edition.cnn.com/2025/12/11/politics/indiana-senate-republicans-redistricting-trump>.

fazla kazanılabilir bölge ortaya çıkarırken Demokratların bu süreçten elde ettiği kazanım görece sınırlı kaldı.²⁰

Ancak hedeflenen her bölge aynı güvenlikte değil ve bir bölgenin kazanılabilir olarak sınıflandırılması net bir sonucu garanti etmiyor. Tahmin modelleri yeni çizilen bölgelerin bir kısmının ulusal seçim ortamına bağlı olarak Demokratlarda kalabileceğini hesaba katarak Cumhuriyetçilerin fiilen elde edeceği avantajı 5 ile 7 sandalye olarak öngörüyor. Callais kararı sonrası Güney eyaletlerindeki ek hamleler bu rakamı yurkarı çekebilir.²¹

Bu farkın nedeni eyalet düzeyinde daha net görülmektedir. Texas'ta hedeflenen 5 sandalyenin yalnızca 2'si –Dallas merkezli 32. bölge ve Houston merkezli 9. bölge– Cumhuriyetçiler için güvenli görünüyor. San Antonio civarındaki 35. bölgede yarış açık, Texas'ın güneyindeki 34. bölge başa baş, Laredo merkezli 28. bölge ise Demokratlara yakın konumda. Üstelik Cumhuriyetçilerin zaten elinde olan 15. bölge de yeni haritayla rekabetçi hale geldi. Florida'da 4 hedeften yalnızca Orlando merkezli 9. bölge Cumhuriyetçilere meylederken Tampa ve Palm Beach çevresindeki üç bölge başa baş durumda. Ohio'da ise hedeflenen iki bölgeden biri başa başa iken diğeri Demokratlara yakın görünüyor. Dağıtma stratejisi tam da bu noktada kırılgan hale gelmektedir. Muhalefet seçmenini çok sayıda bölgeye yayan bir harita olağan bir seçimde avantaj sağlarken güçlü bir karşı dalgada bu bölgelerin tamamını birden riske atabilmektedir.

Mevcut tablo Demokratların Meclis çoğunluğunu kazanma ihtimalini doğrudan etkilemektedir. Bu yapısal kayma Demokratların Meclis çoğunluğuna ulaşabilmesi için ulusal ölçekte Cumhuriyetçilere yaklaşık 6 puanlık fark atması gerektiği anlamına gelmektedir. Normal koşullarda yüzde 50'ye yakın seyreden bir seçim ortamında bu Demokratlar açısından ciddi bir engel oluşturmaktadır. Bununla birlikte bazı faktörler halen Demokratların lehine işlemektedir. Trump'ın onay oranlarının gerilediğine işaret eden anketler, ABD-İran savaşının yükselttiği enerji fiyatları, artan enflasyon ve ara seçimlerin doğal iktidar karşıtı etkisi Demokratlara bir ivme kazandırmaktadır.

Eylül 2026 sonu itibarıyla genel oy tercihi ortalamaları Demokratları 7 ile 9 puan önde gösterirken bu fark 6 puanlık eşğin üzerinde kaldığı sürece Meclisin el değiştirmesi muhtemel görünüyor.²² Senato yarışında ise seçim haritası tartışması

Muhalefet seçmenini çok sayıda bölgeye yayan bir harita olağan bir seçimde avantaj sağlarken güçlü bir karşı dalgada bu bölgelerin tamamını birden riske atabilmektedir.

20 Erin Covey, "2025-2026 Redistricting Tracker: How Many Seats Could Flip?", Cook Political Report, 3 Haziran 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.cookpolitical.com/analysis/house/redistricting/2025-2026-redistricting-tracker-how-many-seats-could-flip-0>.

21 James M. Lindsay, "Gerrymandering, the Supreme Court, and the 2026 Midterm Elections", Council on Foreign Relations, 4 Mayıs 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.cfr.org/articles/gerrymandering-the-supreme-court-and-the-2026-midterm-elections>.

22 "The Race for Congress: Latest 2026 Polls", *The New York Times*, 11 Haziran 2026, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.nytimes.com/interactive/polls/congressional-vote-2026.html>.

doğrudan belirleyici bir rol oynamıyor çünkü Senato sandalyeleri eyalet genelinde kazanılıyor.

SIYASİ MÜHENDİSLİĞİN FATURASI

Harita savaşlarının asıl etkisi yalnızca kısa vadeli siyasi kazanımlarla sınırlı değil. Seçmen oylarının anlamlı olmasını ve aldıkları oy oranına yakın bir temsil elde

Trump'ın çağrısıyla Texas'ta başlayan ve kısa sürede ulusal bir mücadeleye dönüşen harita savaşı, seçmenin temsilcilerini seçtiği bir demokrasiden siyasetçilerin seçmenini seçtiği bir yapıya doğru dönüşümün en açık göstergelerinden biri olmuştur.

etmelerini beklemektedir. Siyasi çıkar gözetilerek yapılan harita çizimi ise bu beklentiye sistematik biçimde zarar vermektedir. Bir partinin eyalette yüzde 55 destek alması harita mühendisliği yoluyla yüzde 80 ile 90 oranında sandalyeye dönüşebildiğinde azınlıktaki seçmenin oyu fiilen değersizleşmektedir. Bu tablo seçmen motivasyonu üzerinde birbiriyle çelişen iki etki üretebilir: (i) Sistemi önceden belirlenmiş gören seçmen sandıktan uzaklaşabilir, (ii) her iki partinin tabanı da harita savaşlarını bir seferberlik aracına dönüştürebilir. Ancak bu ikinci etki uzun vadede sürdürülebilir görünmemektedir.

Düzenlemelerin yapısal etkisi de benzer yönde çalışmaktadır. Siyasi çıkar gözetilerek yapılan harita çizimi muhalefet seçmenini farklı bölgelerde topladığında geri kalan bölgelerde bu seçmen fiilen etkisiz kalmaktadır. Güvenli bölgelerde iktidar partisinin adayı zaten kazanacağı için muhalefet seçmeninin sandığa gitmesinin somut bir siyasi karşılığı olmamaktadır. Uzun vadede bu tablo

seçimlere katılım oranına önemli ölçüde zarar verebilir. Özellikle mağduriyetler ortaya çıkaran harita düzenlemelerinin yapıldığı bölgelerde seçmen katılım oranlarını ciddi miktarda düşürebilir.²³

Mühendisliğin en ağır faturası ise azınlık seçmenlere kesiliyor. Oy Hakkı Yasası'nın 2. maddesi 60 yıl boyunca Güney eyaletlerinde siyahi ve Latino seçmenlerin kendi temsilcilerini seçebildiği bölgelerin güvencesi olmuştu. Callais kararı bu güvenceyi fiilen askıya aldı ve karardan sonraki birkaç ay içinde Louisiana, Alabama ve Tennessee'de bu türden bölgeler ya dağıtıldı ya da dağıtılması gündeme geldi. Texas'ta güney sınırındaki Latino ağırlıklı bölgelerin bölünmesi de aynı mantığın bir parçasıdır. Bu tablo ise Kongredeki siyahi ve Latino temsiline 1990'lardan bu yana ilk kez gerileyebileceği anlamına geliyor.

Toplumsal kutuplaşma konusunda da siyasi harita mühendisliğinin rolü göz ardı edilemez. Siyasi çıkar gözetilerek ayarlanan bölgeler seçmeni demografik ve ideolojik açıdan benzer bölgelerde bir araya getirebiliyor. Bu homojenleşme temsilcilerin kendi tabanının en sert tutumlarına doğru kaymasına zemin hazır-

²³ Daniel Jones, Neil Silveus ve Carly Urban, "Partisan Gerrymandering and Turnout", *The Journal of Law and Economics* 66, sayı 3 (2023),

layabilir. Rekabetçi bir bölgede seçilen temsilci bağımsız seçmene hitap etmek zorundayken güvenli bir bölgede seçilen temsilcinin önceliği yalnızca parti tabanını memnun etmek olabilir. Bu eğilim devam ederse Amerikan siyasetinde daha radikal söylemlere sahip popülist figürlerin artması beklenebilir.²⁴

Bu kısır döngüyü kırmak için üç temel yaklaşım önerilebilir. İlk olarak bağımsız komisyon modelinin tüm eyaletlere yaygınlaştırılması gündemde yer almaktadır. Arizona ve Michigan bu modeli zaten uyguluyor ancak söz konusu değişiklik eyalet anayasalarında düzenleme gerektirdiğinden kısa vadede bu modelin hayata geçmesi güç görünmektedir. İkinci olarak Kongrenin eyaletlere yalnızca on yılda bir harita değişikliği yapma zorunluluğu getirmesi makul bir çözüm olarak öne çıkmaktadır. Bu yaklaşım ara seçim döneminde yapılan harita düzenlemelerini engellemenin en basit yolu olarak değerlendiriliyor. Son olarak yapılan düzenlemelerle partilerin elde edeceği avantajı ölçen istatistiksel standartların tüm eyaletlere uygulanması ve bu standartların anayasal bir eşik olarak benimsenmesi de tartışılan seçenekler arasında yer almaktadır. Ancak tüm bu önerilerin hayata geçme ihtimali kısa vadede zayıf görünmektedir. Bu uygulamada reform yapılması için her iki partinin de mevcut sistemden eşit ölçüde zarar görmesi ve ortak bir uzlaşma zemini oluşması gereklidir. Mevcut tabloda Cumhuriyetçiler yapısal avantajdan yararlandığı sürece böyle bir zeminin kendiliğinden oluşması pek mümkün değildir.

SONUÇ

2026 Kongre seçimleri Amerikan siyasetinde uzun süredir biriken bir kırılmanın yüzeye çıktığı an olarak tarihe geçebilir. Başkan Trump'ın çağrısıyla Texas'ta başlayan ve kısa sürede ulusal bir mücadeleyle dönüşen harita savaşı, seçmenin temsilcilerini seçtiği bir demokrasiden siyasetçilerin seçmenini seçtiği bir yapıya doğru dönüşümün en açık göstergelerinden biri olmuştur. Ancak seçime birkaç hafta kala ortaya çıkan tablo, bu mühendisliğin vadettiği sonuçları üretmekte zorlandığına işaret ediyor.

Kağıt üzerinde tablo Cumhuriyetçiler lehine şekillendi. Texas, Florida, Kuzey Carolina, Ohio, Tennessee, Louisiana ve Alabama'daki harita düzenlemeleri, Virginia'da Demokratların referandumla kazandığı zaferin mahkeme kararıyla geri alınması ve Callais kararının Güney eyaletlerinde açtığı alan Cumhuriyetçilere 9 ile 10 sandalyeye varan bir avantaj vadediyordu. Buna rağmen güncel anketler ve tahmin modelleri Demokratların Temsilciler Meclisini kazanmasının muhtemel olduğunu göstermektedir.

²⁴ Fred Dews, "A Primer on Gerrymandering and Political Polarization", Brookings Institution, 6 Temmuz 2017, erişim 8 Ekim 2026, <https://www.brookings.edu/articles/a-primer-on-gerrymandering-and-political-polarization>.

Başkan Trump'ın düşen onay oranları, ABD-İran savaşının yükselttiği enflasyon ve ara seçimlerin doğal iktidar karşıtı etkisiyle oluşan siyasi atmosfer, yeni haritaların sağladığı avantajın önemli bir bölümünü eritmiş vaziyettedir. Texas'ta hedeflenen 5 sandalyenin ancak bir kısmı Cumhuriyetçiler için güvenli görünürken Florida ve Ohio'da beklenen kazanımlar da tehlikeye girmiş durumdadır.

Mevcut tablo siyasi mühendisliğin sınırlarını açık biçimde ortaya koyuyor. Muhalif seçmeni çok sayıda bölgeye dağıtan haritalar olağan koşullarda etkili olsa da güçlü bir iktidar karşıtı dalga karşısında aleyhe dönebiliyor. Üstelik harita müdahaleleri bazı bölgelerde tepki oyunu da tetikleyebilir. Missouri'de seçmenin imza toplayarak yeni haritayı referanduma taşıması, Indiana ve Güney Carolina'da Cumhuriyetçi senatörlerin Trump'ın baskısına rağmen planları reddetmesi bu tepkinin siyasi kurumlarda da karşılık bulduğunu gösteriyor. Bölgeleri açık bir siyasi hesaplara yeniden çizilen seçmenin bu durumu bir seferberlik gerekçesine dönüştürmesi de olasılık dahilindedir.

Ancak kısa vadeli etkinin sınırlı kalması meselenin önemini azaltmamaktadır. Rucho ve Callais kararlarının birleşimi siyasi amaçlı harita çizimini federal düzeyde büyük ölçüde denetimsiz bıraktı. Veri teknolojisinin sağladığı hassasiyet ise bu alanı etkili bir araca dönüştürdü. Bu süreçte rekabetçi bölgelerin önemli bir kısmı ortadan kalktı ve güvenli bölgelerden seçilen temsilciler için bağımsız seçmene hitap etmek yerine parti tabanını memnun etmek öncelik haline geldi. Asıl kalıcı etki ise kutuplaşmanın yeni bir düzleme taşınması olabilir. Callais kararının ardından Güney eyaletleri 2028 seçimleri için yeni haritalar hazırlarken Maryland, New Jersey ve Colorado gibi Demokratların yönettiği eyaletlerde de karşı hamleler tartışılıyor. Bu gelişmeler önümüzdeki yıllarda eyaletlerin federal siyasetteki kutuplaşmanın ana aktörlerine dönüşmesine ve her seçim sürecinde birbirine karşılık veren bir harita yarışının kalıcı hale gelmesine yol açabilir.

Seçim bölgelerinin belirlenmesi hususunda kısa vadede reformun önü kapalı görünmektedir. Her iki partinin de mevcut sistemden eşit ölçüde zarar gördüğü bir noktaya gelinmedikçe bağımsız komisyon modeli, on yıllık harita değişikliği zorunluluğu ya da standart istatistiksel eşik uygulaması gibi öneriler Kongre gündemine giremeyecektir. Paradoksal biçimde 2026 seçimlerinin olası sonucu bu noktanın düşünülenden daha yakın olabileceğini göstermektedir. Harita üzerinden kurulan üstünlüğün seçmen iradesi karşısında sınırlı kaldığı bir seçim, siyasi mühendisliğin maliyetini her iki parti için de görünür kılabılır. Bu ders alınmadığı takdirde 2026 Kongre seçimleri seçim bölgelerinin yeniden belirlendiği uygulamanın kalıcı bir norma dönüştüğü dönemin başlangıcı olarak hatırlanacaktır.

BEDİRHAN KIR

SETA Washington'da araştırma asistanı olarak görev yapmaktadır. Lisans eğitimini Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler ile Tarih bölümlerinde, yüksek lisansını Boğaziçi Üniversitesi Atatürk Enstitüsü'nde tamamlamıştır. Şu anda American University'de Uluslararası İlişkiler (SIS) alanında doktora eğitimine devam etmektedir.

ABD 2026 Kongre Seçimlerinde Siyasi Mühendislik Savaşı

Bedirhan Kır

L 2026 Kongre seçimlerine giden süreçte Amerikan siyasetinin merkezine, Temsilciler Meclisi sandalyelerinin eyaletler içinde nasıl dağıtılacağını belirleyen seçim haritaları yerleşti. ABD Başkanı Donald Trump'ın 2025 yazında Texas'a yaptığı çağrıyla başlayan seçim bölgelerinin yeniden belirlenmesi dalgası kısa sürede Florida, Ohio, Kuzey Carolina ve Güney eyaletlerine yayılırken Demokratlar ise buna California ve Virginia'da karşı hamlelerle yanıt verdi. Yüksek Mahkemenin 2019 tarihli Rucho kararıyla siyasi amaçlı harita çizimini yargısal denetim dışına çıkarması ve Nisan 2026'daki Callais kararıyla azınlık temsili koruyan son güvenceyi de zayıflatması eyaletlere geniş bir hareket alanı açtı. Gelişen veri teknolojisi de bu alanı Amerikan tarihinde görülmemiş hassasiyette bir siyasi mühendislik aracına dönüştürdü.

Kağıt üzerinde yeni haritalar Cumhuriyetçilere 9 ile 10 sandalyeye varan bir avantaj vadediyor. Ancak Başkan Trump'ın gerileyen onay oranları, artan enflasyon ve ara seçimlerin iktidar karşısı doğası bu avantajı 5 ile 7 sandalyeye kadar geriletıyor. Son kamuoyu araştırmaları ise Cumhuriyetçilerin yapısal bir üstünlük kurmaya çalıştığı bu seçimde Temsilciler Meclisi kontrolünün Kongre seçimlerinin ardından Demokratlara geçmesini muhtemel görüyor.

Bu analiz harita savaşının tarihsel ve hukuki zeminini, eyalet seyrini ve seçim aritmetiğine yansımalarını ele alırken sürecin kalıcı etkilerine odaklanmaktadır. Rekabetçi bölgelerin yok olması, seçmen katılımının aşınması ve kutuplaşmanın derinleşmesi 3 Kasım'da gerçekleştirilecek seçim sonuçlarından bağımsız olarak Amerikan siyasetini uzun süre şekillendirebilir.

SETA

ANKARA • İSTANBUL • WASHINGTON D.C. • BERLİN • BRÜKSEL

www.setav.org